

ни дароветъ, а ще се взематъ прѣдъ очи и душевното богатство — ученіето и просвѣщеніето.

Драго ми е, любезни мои сестри, че въ малкото това разстояніе отъ единъ мѣсецъ и четъри дни, малкия нашъ трудець е отишелъ доста напредъ, което служи да нѣ насърди въ предприетото дѣло Дано Вышній да ни запази всинца ни здравѣ, и да не на лиши отъ ревность за ползата на народа ни, която е полза на синца ни“.

Както замисъла е билъ високоблагородень, така и посеченитъ срѣдства, избрани отъ тѣхъ, сж били твърде умни и умѣстни.

Въ това свято дѣло — грижа за образованието на девойкитъ, Г-жа Евг. Кисимова и сътрудничитъ ѝ жени, сж искали да взематъ участие всички жени, отъ всички краища на града, всички махали и безъ разлика на обществено положение. Ей защо, тѣ нарекли своето дѣло „община“ — „Женска община“, а не дружество, което има по-тѣсно съдържание, и въ което се влиза при известни условия, ограничения. А тѣ искатъ всички жени да влѣзатъ, всички да се числятъ и всички да отдѣлятъ своята лепта и даватъ въ учредената женска каса.

Целъта на основаната „Женска община“.

„Речената Женска община ще има първата мисия да отвори женска каса, да събира волна помощъ. И като събере единъ капиталъ, отъ който да може отъ прихода му да наредиме девическитъ училища и да поддържаме една главна учителка, която да може да изучава момичетата необходимитъ баремъ науки.

И, ако даде Богъ, да се пообогати речената ни каса, тогава ще да иматъ грижата почитаемитъ членове и за отварянето на девически училища и по селата около Търново. И ще да хване тогава да се грижи и за онужденитъ отъ женски полъ“.

Първото настоятелство на Женската община:

Настоятелка — Евгения х. Д. Кисимова.

Касиерка — Винтя Стеф. Сарафидева.

Писарка — Иванка х. Петкова.

Духовень отецъ — свещ. Димитрия Протонатарий.

I. Три члена отъ църквата „Св. Атанасъ“: Парашкеви Костадинова, Андони М. Стоеница, Стефани Киселова;

II. Три члена отъ църквата „Св. Никола“: Тодорица М. Кръстювица, Ламбрини Димитрица, Ламбуша Ст. Чаува;